

Sentralt ungdomsråds innspill til OVKS sak om motivasjon og læringsglede på ungdomstrinnet

Til delen om varierte arbeidsformer:

- Variasjon er bra. Ekskursjoner og undervisning utenom det vanlige gjør at vi husker det vi har lært.
- Trenger ikke bare variasjon i undervisningen, men også i vurderingsformene. De bør kunne tilpasses til hver enkelt elev
- Motivasjon handler om å få noe ut av timen; å vite hvorfor man lærer det man lærer.
- Vi lærer ikke alltid best av de mest kreative metodene, det handler om å ha riktig metode til riktig situasjon. ALT kan ikke være unikt.
- Føler man bør gjøre så mye mer. Det er mye som distraherer og tar fokus utenfra.
- Motivasjon kommer av læringsglede. Valgfag kan øke læringsgleden Da får man valgfrihet i timeplanen også.
- Det er alltid noen som ikke liker undervisningsformen. Derfor er det bra å variere og sørge for å stor grad av valgfrihet som mulig.
- Realfagene er de fagene som tidligst faser ut "kreative" læringsmetoder, som telleklosser i matematikken. Det er dumt, for det er en fint måte å konkretisere abstrakt viten.
- Noen er for "kule" til å tørre å bli med når man leker i undervisningen. Det er viktig at det ikke hindrer lærerne i å gjennomføre øvelsene.
- Det er spennende når lærerne tar i bruk teknologi på uventede måter.
- Det er bra når lærerne demonstrerer sin glede og interesse for faget. Det smitter lett.
- Gruppearbeid kan være demotiverende hvis man havner på gruppe med de som ikke bryr seg.
- YouTube bør brukes mer i undervisningen! Ta i bruk de kanalene ungdom bruker fra før.
- PC er ikke alltid et godt verktøy. Kan man vurdere å begrense bruken?
 - Uenighet om dette. Noen mener det er viktig å lære tidlig å veksle mellom egenarbeid på PC og tavleundervisning. Det kan gjøre at man automatiserer vekslingen (når man skal og ikke skal bruke PC).

Til delen om mindre fokus på karakterer og prestasjoner:

- Det er demotiverende med mange prøver og mye som skjer. Det er viktig med en grense for vurderingssituasjoner.
 - Det viktigste er at lærerne ikke sniker inn vurderingssituasjoner overalt. Flere har erfaring med at lærere pakker inn vurderingssituasjoner som "vurdering for læring", som ofte blir brukt som en unnskyldning.
- Man begynner vanligvis med lekser i femte klasse. Kan det ha noen sammenheng med at motivasjonen synker fra og med da?
- Det er for mye fokus på vurderinger.
- Omvendt undervisning fungerer bra.
- Karakterene er ikke hovedproblemet, men at *alt* som skjer er for at lærerne skal vurdere hvor flink jeg er.
- Prøver er viktig, for det er først da man vet hva man har lært
- En i SUR går på en skole uten karakterer. Klassen har mistet mye av motivasjonen. Men det er mindre press.
- Lærerne sier ofte "det er ikke en prøve, det er en test"
- Mengden vurderingssituasjoner skaper stress
- Lærerne finner smutthull for å ha vurderingssituasjoner.
- SUR ønsker mer muntlige vurderingssituasjoner. Det er mer relevant senere i livet. Prøvesituasjonen er unaturlig.
- Celine var på studietur til en skole i Tønsberg der de ikke har karakterer. Vurderingssituasjonene der er "doble", altså blir man testet både skriftlig og muntlig, som gjør at man kan vurderes på det man kan og i den formen man trives best med.

Til delen om fravær av hjemmelekser:

- Vi er avhengig av foreldre som kan hjelpe. Det skaper klasseforskjeller.
- De som forstår undervisningen trenger ikke lekser
- Vi får mange unødvendige lekser vi ikke får noe ut av.
- Den største belastningen er å forberede muntlige fremlegg, ikke nødvendigvis tradisjonelle leselekser.

Andre innspill:

- Vi har ikke faste tider for når vi starter hver dag. At vi en dag starter åtte og en annen kvart over ni gjør at vi sover og står opp til ulike tider, som ikke er bra for søvnrytmen. Kunne man hatt større valgfrihet i hvordan man setter sammen timeplanen kan flere få en hverdag som passer dem.
- Det er for få lærere! De har ikke kapasitet til å se den enkelte elev.